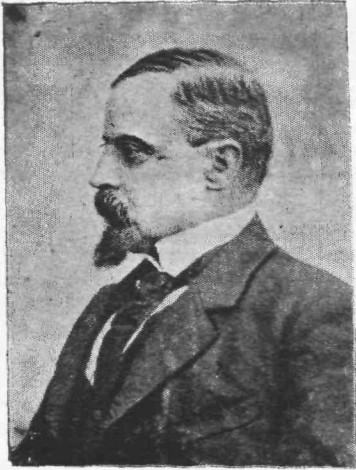

Ε. ΣΥΓΚΡΕΤΙΣ

ραν φασιστών ετραυματίσθη βαρέως παρά τινος εκ των προσκεκλημένων κνηγών, κατά λάθος, εις τὸ μέτωπον καὶ τὸ γόνυ.

Οἱ Ἱταλοὶ Μελλοντισταὶ ζωγράφοι προετοιμάζουν μεγάλην ἐκθεσιν, ἥτις θὰ γίνη εἰς Παρισίους τὴν 5 Φεβρουαρίου 1912. Θὰ διαρκέσῃ 20 ἡμέρας.

Μεταξὺ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διεξάγονται συνεννοήσεις διὰ τὴν σύναψιν συμβάσεως πρὸς ἀμοιβαίαν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας.

Ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος παρέχει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ συνάψῃ ἀμοιβαίαν σύμβασιν μεθ' οἰονδήποτε ξένου κράτους πρὸς προστασίαν τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη κηρώσεως διὰ νόμον.

Ὁ νόμος οὗτος ἀφορᾷ ὀρθῶς τὰ ἐν Ἑλλάδι παραστανόμενα ξένα ἔργα καὶ εἰς ξένην γλῶσσαν, ὥς καὶ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παραστανόμενα ἑλληνικά ἔργα εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐζήτησεν ὁμῶς δι' ἐγγράφου τοῦ ὅπως εἰς τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν σχεδίῳ σύμβασιν περιληφθοῦν καὶ αἱ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μεταφράσεις ξένων ἔργων. Εἰς τὴν πρότασιν αὐτῇ τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπεφυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ. Ἐν πόσῃ περιπτώσει, ἂν δεχθῇ ἡ Κυβέρνησις τὴν σύναψιν τιαύτης συμβάσεως, δέον αὕτη νὰ κηρωθῇ διὰ νόμον, διότι ὁ ἰσχύων νόμος δὲν περιλαμβάνει τὰς ἐν μεταφράσει ἐκδόσεις.

Νέον ἔργον παραστάθη ἐν Λονδίῳ, ὁ «Θεὸς τοῦ Πολέμου» τοῦ Ἰσραήλ Τζοναβίλλ. Τὸ δράμα εἶνε ἔμμετρον εἰς στίχους ἀνομοιοκαταληκτοῦς, θέμα δὲ ἔχει τὴν μεταξὺ πολέμου καὶ εἰρήνης πάλην.

Ἦρχισαν αἱ λογοτεχνικαὶ διαλέξεις ἐν τῷ «Παρθενῶν», συγκεντρώνουσαι καθ' ἑβδομάδα ἐκλεκτὸν κόσμον. Πρῶτος ὁ κ. Πολέμιος ἀπηγγείλε σειρὰν ἀνεκδότων ποιησέων του, ἐκ τῶν ὁποίων ἰδιαίτερος ἦρεσαν ὁ «Υἱὸς εἰς τὰς Ἀθήνας», ὁ «Μισεμός», ἡ «Ἑορτή» ἡ «Μάνα», καὶ ὁ «Ποιητής» καὶ τῶν ὁποίων ἐξετιμώθη ἡ ἀρμονία τοῦ στίχου καὶ ἡ βαθύτης τοῦ αἰσθήματος.

Ὁ κ. Ν. Σπανδωνῆς μετὰ τὴν ἐκνυστικὴν διαλεκτικότητά του ὁμίλησε περὶ τῶν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἔκαμαν καλὸν καὶ τῶν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἔκαμαν κακόν, ἀποτόμωξικῆς ἀπόψεως. Ἀνέφερε τὰς κορυφαίας, ἀπὸ τῶν ἀρ-

χατοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, τὴν Κλεοπάτραν, τὴν Πομπαιδοῦ, Ἰσαβέλλαν τὴν Β', τὴν Μαρτίαν, τὴν Dellys καὶ ἄλλας, εἰσιδείξας διὰ φωτεινῶν εἰκόνων τὰς φρεσιν-γνομίας των.

Ὁ κ. Χ. Ἀγγινος ἐσαύτισε τὰ νυκτερινὰ παθήματα, διεξετραγώδησε τῆς αὐπνίας τὰ βάσανα καὶ ἀνέφερε ἔξυπνα ἀνέκδοτα σχετικὰ πρὸς τὴν νύκτα.

Ὁ κ. Χ. Λαοαλέξης ἐπραγματεύθη τὸ λεπτότατον ζήτημα, ἂν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἀγνή φιλία μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ἀναγνώσας πολλὰς γνώμας Γάλλων συγγραφέων καὶ ὑποστηρίξας ὅτι εἶνε μὲν σπανιστάτη ἀλλ' ὅχι καὶ ἀδύνατος ἡ φιλία μεταξὺ τῶν δύο φύλων.

Ὁ κ. Λαοαλέξης εἶχε τὸ πυκνότερον ἀκροατήριον.

Ὁ κ. Τσοκόπουλος ἀνέπτυξε τὸ θέμα πῶς γράφεται καὶ πῶς παραστάνεται παρ' ἡμῶν ἐν θεατρικῶν ἔργων, ἀρτύνας τὴν ὁμίλιν μετὰ κομικὰ ἀνέκδοτα.

Κατόπιν θὰ ὁμιλήσουν οἱ κ. κ. Α. Καμπούρογλου, Ν. Λάσκαρης, Ι. Κονδυλάκης, Π. Δημητρακόπουλος, Π. Νιοβάνης καὶ Α. Προβελέγγιος.

Μετὰ τῶν λογοτεχνικῶν θὰ συμβαδίζωιν καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ διαλέξεις. Πρῶτος ὁμίλησεν ὁ κ. Ν. Ἀποστολίδης περὶ τέττιγος καὶ μύρμικος.

Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ ἀριστος γλύπτης κ. Κ. Δημητριάδης. Μετὰ ὀλιγοήμερον διαμονὴν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Παρισίους.

Ὁ γνωστότατος καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς κ. Β. Μποκατσιάμπης διωργάνωσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του (ὁδὸς Ζαῦμη 22) τὴν ἐτησίαν ἐκθεσιν τῶν ἔργων του. Ἡ ἐφετεὶν ἔκθεσις περιλαμβάνει εἴκοσι νεωτάτους πίνακας του, οὓς εἰργάσθη κατὰ τὸ θέρος, ἐλαιογραφίας καὶ ὑδατογραφίας, τοιαῦτα τῆς Ἀττικῆς, τῆς Κερκύρας, Ἡπειρώτας μετὰ ἐγχωρίους ἀμφίσεις των καὶ ὁρασιτάτας κεφαλὰς γυναικείας. Τὰ ἔργα του ἐνεπνεύσθη ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως, κατὰ τὰς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα περιουσίας του.

Παραστάθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ θέατρον τῶν «Παρισίων Μουσίων» νέα θεατρικὴ ἐπιθεώρησις ὑπὸ τὴν τίτλον: «Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν Ἀγνώστων». Μολονότι τιλοφοροῦνται ἄγνωστοι οἱ συγγραφεῖς, εἶνε ἐν τούτοις γνωστοὶ διὰ τὸ τάλαντόν των. Δὲν εἶνε δὲ δύο ἢ τρεῖς, ὥς θὰ ὑπετίθετο, ἀλλ' ἔξ, οἱ κ. κ. Καριαβέ, Ρωμαῖν, Κουλὺς, Φραιοῖς ντὲ Κρονασέ, Γκιρόν, Ἰάκωβος Ρισπὲν καὶ Μωρεῖ.

Αἱ σκηνογραφίαι ἦσαν θαυμάσιαι. Τὸ ἔργον ἀρχεῖται μετὰ τὸ ὥρατον ἐπεισόδιον τοῦ τυμπανοκρούστον τῆς Ἀρκόλης, κατόπιν δὲ παρελαύνουν τὸ ἐπεισόδιον τοῦ φάσματος, ἀδιακρίτως ἀποδιδόμενα εἰς τὸν ἀπαράμυλλον Δ' Ἀνυόντιου, ἐπεισόδια δημοσιογράφων καὶ λογίων, σκηναὶ λεμβοδρομίας, σκηναὶ τοῦ Μεγάλου Καραγκιόζη, καὶ τέλος ἀνακραυγὴ ἐξέτασις ἐνὸς ἀπλοῦ κινῆς, ἐξέτασις τυπικὴ, ἀλλὰ δυναμένη νὰ κάμῃ τὸν διάσημον ζωγράφον ζῶων Κολὲτ Βιλλὲ νὰ ζηλοτυπήσῃ.

Ὁ «Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν» ὥρισε τὴν πρώτην αὐτοῦ Πανελλήνιον καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν διὰ τὴν 25 Μαγρίον 1912. Θὰ γίνη εἰς τὸ Ζάππειον καὶ θὰ διαρκέσῃ 40 ἡμέρας. Ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Γ. Ἰακωβίδου ἐκ τῶν κ. κ. Ε. Τσίλλερ ἀρχιτέκτονος, Θ. Θωμοπούλου γλύπτου, Ν. Λύτρα καὶ Ν. Ὀθωναίου ζωγράφων. Ἀναπληρωματικοὶ ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ζευγώλης καὶ Γερανώτης. Ὁ Σύνδεσμος προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν πολυχρωμον διαφήμισιν (affiche) τῆς ἀγγελιομένης Ἐκθέσεως, μετὰ γέρας 150 δρ. Τὰ σχέδια δέον νὰ ἀποσταλῶσι μέχρι τῆς 30 Δεκεμβρίου.

Ὁ Σύνλογος τῶν Ἑρασιτεχνῶν ἐτοιμάζει ἐσπερίδα, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὡς ἔρωτος συμμαχοῦς διὰ τὴν προτομὴν τοῦ Ζαν Μωρεάς.